

Neuvěřitelný akt vědecké cenzury: Časopis stahuje recenzovanou studii kritizující vakcínu COVID-19

- CZ24 News | 2. března 2024

SVĚT: Zdá se, že v tomto případě zasáhla všemocná Big Pharma, která má velký vliv nejen na politiky, WHO, lékaře a média, ale také na vědecké časopisy.

V dnešní době jsou dvě různá témata, ve kterých se kritické studie neakceptují: jednak jde o studie, které kritizují genové injekce proti Covid-19 a zakázána je i jakákoli studie, která zpochybňuje klimaalarmistické vize.

Nedávno jste si i [zde mohli přečíst](#) o recenzované studii, která jasně prokázala škodlivost genových injekcí a doporučila jejich okamžité stažení.

Jenže to, co bylo nakonec staženo, nebyly tyto jedovaté injekce, ale právě ona velmi detailní studie...

[Časopis Cureus](#) v pondělí [stáhl první recenzovaný dokument](#), který obsahoval komplexní analýzu údajů ze studií vakcíny COVID-19 mRNA a post-injekčních případů poškození zdraví. Autoři článku také vyzvali ke globálnímu moratoriu na vakcíny.

Dr. Peter McCullough, jeden z autorů studie, označil stažení studie za ohromující akt vědecké cenzury. Řekl The Defender:

„Časopis a jeho redaktoři měli právo práci kdykoli odmítnout v recenzním řízení. Jakmile je dokument zveřejněn, je porušením politiky Výboru pro etiku publikací (COPE) stáhnout příspěvek bez adekvátního odůvodnění.“

Dokument publikovaný minulý měsíc popisuje potenciální vážná poškození vakcín pro člověka, problémy s kontrolou a zpracováním vakcín, mechanismy způsobující nežádoucími účinky, imunologické důvody neúčinnosti vakcín a údaje o úmrtnosti.

Autoři dospěli k závěru:

„Schvalování injekcí mRNA COVID-19 federální agenturou na celostátní úrovni pro celou populaci nebylo založeno na poctivém posouzení všech relevantních údajů o schválení a náležitém zvážení rizik a přínosů.“

Vyzvali také k okamžitému odstranění vakcín z očkovacího plánu pro děti Centra pro kontrolu a prevenci nemocí (CDC) a k pozastavení posilovacích očkování.

Článek byl za měsíc, kdy byl publikován, přečten více než 350 000krát. Průměrný článek Cureus je za celý rok přečten pouze 2 700krát.

McCullough řekl, že Tim Kersjes, spolupracovník pro integritu výzkumu ve Springer Nature, vydavatel Cureus, minulý týden informoval autory, že časopis tento článek stáhne.

Kersjes poukázal na osm bodů, kterými se podle McCullougha autoři dříve zabývali v rozsáhlém procesu vzájemného hodnocení.

McCullough řekl:

„Mám podezření, že Kersjes a Springer Nature byli dotlačeni mocným biofarmaceutickým komplexem koordinovaných organizací veřejného zdraví, výrobců vakcín a regulátorů, aby cenzurovali naši publikaci, aby zabránili distribuci kritických informací o bezpečnosti vakcín do dosahu lékařské komunity.

Odmítli jsme stažení, odvolali jsme se v plném rozsahu a nahlásíme tuto neetickou praxi všem příslušným úřadům, zatímco budeme pokračovat ve zveřejňování jinde.“

M. Nathaniel Mead, hlavní autor článku, řekl The Defender, že se od začátku obával, že na časopis bude vyvíjen nátlak, aby článek stáhl.

„Když jsem 24. ledna stiskl tlačítko Cureus, věděl jsem, že máme co do činění s tikající bombou,“ řekl Mead.

„Citováním solidních důkazů a ukázáním toho, jak průmyslově podporované studie uvedly veřejnost v omyl, naše práce založená na důkazech byla komplexním obviněním společností zabývajících se vakcínami COVID-19.“

„Dravé ústupy“ prospívají Big Pharmě

Dr. John Adler ze Stanfordské univerzity a Dr. Alexander Muacevic z Mnichovské univerzity založil Cureus v roce 2009 jako webový, recenzovaný a volně přístupný všeobecný lékařský časopis s nízkými náklady na vydávání.

Vědecký gigant Springer Nature koupil Cureus v prosinci 2022.

Springer Nature je vydavatelský konglomerát vzniklý v roce 2015 sloučením Nature Publishing Group, Palgrave Macmillan, Macmillan Education a Springer Science+Business Media.

Vydavatel vygeneroval v roce 2022 1,8 miliardy eur a od roku 2020 zaznamenává nepřetržitý roční růst.

Springer Nature má interní Research Integrity Group, která zajišťuje, že vědecký obsah společnosti je „přísně hodnocen.“ Když se objeví problémy, které vyžadují zapojení odborníků na integritu výzkumu, zapojí se výzkumný tým vedený Kersjesem.

Kersjes řekl autorům 16. února, že redaktoři časopisu zamýšleli stáhnout článek, a poznamenal, že časopis „byl nedávno upozorněn na několik obav ohledně platnosti práce.“

Podle textu e-mailu, [který na Substacku zveřejnil Steve Kirsch, další spoluautor článku](#), tyto obavy „nelze podle našeho názoru vyřešit opravou.“

Kersjes řekl autorům, že budou mít možnost souhlasit nebo odmítnout stažení, což bude uvedeno na webových stránkách.

Nesouhlasili. „Důrazně odmítáme toto názorové, ex post facto, svévolné rozhodnutí Kersjese a jeho nadřízených ve Springeru,“ napsali.

Kersjesův dopis vyvolal obavy ohledně tvrzení autorů ohledně údajů o úmrtnosti ze všech příčin, údajů systému hlášení nežádoucích příhod vakcín (VAERS), počtu úmrtí způsobených očkováním ve srovnání se zachráněnými životy, možné kontaminace vakcíny, jejich tvrzení, že vakcíny nebyly řádně testovány na bezpečnost a účinnost, stejně jako „nepřesné“ tvrzení, že spike proteiny zůstávají v těle a mohou způsobit nežádoucí účinky, a že vakcíny jsou produkty genové terapie.

Ve své odpovědi se autoři zabývali každým jednotlivým bodem kritiky, vysvětlili své argumenty a uvedli důkazy. Poznamenali, že osm recenzentů článku a redaktori časopisu shledali jejich odpovědi jako uspokojivé.

Několik dní po první publikaci Adler, šéfredaktor Cureus, řekl průmyslovému webu Retraction Watch:

„Naše redakční odpověď byla extra ostražitá během procesu vzájemného hodnocení, kdy se osm různých recenzentů rozhodovalo, zda publikovat nebo ne, včetně některých s dobrou znalostí statistiky. Proto byl použit důvěryhodný proces vzájemného hodnocení a žetony padly, kam mohly.“

Adler také řekl, že časopis to přehodnotí, pokud budou nalezeny „fatální chyby.“

„Rozhodovací proces Cureus je v ostrém kontrastu s Elsevierovým zdánlivě redakčním rozhodnutím jednoduše cenzurovat článek na základě obav ad hominem.“

Mluvčí Cureus však dnes The Defender řekl:

„Po zveřejnění byly vzneseny obavy ohledně řady tvrzení v článku a vyšetřování výzkumného týmu pro integritu Cureus a Springer Nature odhalilo několik problémů s článkem, které zaručovaly oprávněné stažení.“

Mluvčí dodal:

„Je žádoucí, aby takové problémy byly identifikovány během vzájemného hodnocení, ale bohužel tomu tak není vždy. Je proto důležité, jako v tomto případě, když se problémy objeví po zveřejnění, aby byly rychle vyřešeny, aby byla zachována integrita vědeckého záznamu.“

Autoři ve svém vyvracení tvrdí, že většina obav „se zdá být odstraněna buď přímo nebo nepřímo z četných komentářů od známých trollů z očkovacího průmyslu na sociálních sítích Jonathana Laxtona a Matthewa Doplera,“ které doprovázely často komentovaný článek na webu Cureus.

Mead řekl The Defender, že má také podezření, že vydavatelé byli pod tlakem farmaceutického průmyslu:

„Nejméně čtyři ze stažení se zdají být prohlášení vydaná přímo očkovacím průmyslem – společný pokus vysvětlit například, že mRNA vakcíny nejsou produkty genové terapie, že tyto produkty nejsou kontaminovány vysokými hladinami DNA, že nezůstávají v těle a nezpůsobují nepříznivé účinky a nakonec, což je neuvěřitelně zajímavé, produkty mRNA údajně prošly náležitým testováním bezpečnosti a účinnosti.“

Mead dodal: „Jakmile je publikována velká opačná studie a její výsledky přitahují širokou pozornost, vyvíjejí zainteresované strany Big Pharma obrovský tlak na vydavatele, aby studii stáhl.“

„Stažení má důsledky, které jdou nad rámec článku,“ řekl Mead. Tento typ „dravého ústupu“

prospívá farmaceutické společnosti tím, že skrývá informace o rizicích vakcíny a podkopává důvěryhodnost výzkumu a samotných autorů.

„To donutí vědce zajímající se o pravdu, aby hledali alternativní publikační místa a strategie, možná dokonce alternativní systémy vzájemného hodnocení,“ dodal.

Springer Nature na žádost o komentář nereagoval.

Vědecké publikování jako křižovatka

Stanfordský epidemiolog Dr. John PA Ioannidis v nedávném stanovisku v JAMA tvrdil, že vzájemné hodnocení a vědecké publikování jsou na křižovatce a vyzval k výzkumu na toto téma na nadcházející konferenci.

„Vědecké publikování je obrovský trh s jednou z nejvyšších ziskových marží ze všech komerčních podniků a podporuje masivní biomedicínskou a širší vědeckou ekonomiku,“ napsal Ioannidis.

„Mnoho aktérů se snaží těžit z vědecké literatury nebo ji ovlivňovat způsoby, které nemusí nutně sloužit vědě nebo zvyšovat její užitečnost pro společnost.“

Ioannidis je nejlépe známý pro svůj průlomový článek z roku 2005 „Proč je většina publikovaných výzkumných zjištění nepravdivá,“ ve kterém tvrdil, že vědci „mohou být zaujatí jednoduše kvůli své víře ve vědeckou teorii nebo kvůli své oddanosti vlastním výsledkům.“

V něm napsal: „Renomovaní výzkumníci mohou využít proces vzájemného hodnocení k potlačení objevování a šíření výsledků, které vyvracejí jejich zjištění, čímž odsuzují svůj obor k udržování falešného dogmatu.“

Allysia Finley z Wall Street Journal nedávno poznamenala, že tato dynamika je zvláště výrazná ve výzkumu COVID-19, kde je často publikován chybný výzkum, který podporuje dominantní narativ, protože posiluje stávající zaujatosti recenzentů, zatímco jiní vědci se snaží publikovat výzkum proti proudu.

Dr. Vinay Prasad, MPH, cenzuroval vědecké práce kritické vůči CDC a chybám v politice Bidenovy administrativy.

Prasad zjistil, že 38 % článků odeslaných jeho laboratoří na předtiskové servery bylo odmítnuto nebo odstraněno, i když tyto články byly nakonec publikovány v časopisech a široce stahovány.

Předtiskový server Lancet podobně odstranil kontroverzní systematickou kontrolu Hulschera a dalších ohledně výsledků pitvy zemřelých po vakcíně COVID-19.

Například někteří špičkoví vydavatelé, jako je Taylor & Francis, a špičkové časopisy, jako je Science Magazine, publikovaly články o původu COVID-19, které porušily jejich vlastní etické zásady a nerespektovaly jejich vlastní standardy vzájemného hodnocení.

„Ale i když jsou tato redakční rozhodnutí zveřejněna, vydavatelé nepodniknou žádné kroky,“ uvádí investigativní novinář Paul D. Thacker.

Tyto příklady, řekl Thacker, jsou součástí „dlouhého seznamu prací, studií a analýz, které začaly zasypávat vědeckou literaturu během pandemie COVID s (přínejlepším) pochybnými závěry.“

Známá hra?

Existuje také dlouhá historie koordinovaného úsilí o umlčení a diskreditaci vědy a vědců, kteří zpochybňují dominantní narativy, z nichž mají prospěch Big Pharma a Big Chemical.

Například v roce 2013 časopis chemického inženýrství vedený Elsevierem, dalším významným globálním vědeckým vydavatelem, stáhl článek o skupině krys krmených geneticky modifikovanou kukuřicí společností Monsanto a některými jejími vlajkovými herbicidy Roundup.

Vedoucí autor Gilles-Éric Seralini studoval účinky geneticky modifikované kukuřice a herbicidu po dobu dvou let, tedy déle než bylo krátké období 90 zkoušek zkoumajících pouze GMO nebo herbicid, které společnost Monsanto použila ke klasifikaci produktů jako nekarcinogenních. Tyto produkty byly poté uvedeny na trh.

V reakci na to Monsanto provedlo řadu skrytých potlačovacích programů, jejichž prostřednictvím interní firemní dokumenty později odhalily, že společnost manipulovala vzájemné recenze, zabývala se psaním článků, které ignorovaly genotoxicitu Roundupu, potlačovaly analýzu genotoxicity nezávislého vědce a potlačovaly reportéry, kteří publikovali nezávisle.

„Monsanto mělo dokonce vydavatele časopisu pod finanční smlouvou, když byla dvouletá studie stažena,“ řekl právník Michael Baum.

Společnost také koordinovala skriptované dopisy do kampaně editoru.

Seralini byl „obalen smolou a peřím a vyhnán z města vědy,“ napsal Baum v předmluvě k „The Monsanto Papers.“

Právní kličkou však byly uvolněny tisíce stránek interních důvěrných dokumentů společnosti, které odhalily podrobnosti o akcích společnosti Monsanto.

Seraliniho studie byla později znovu publikována.

Jen o několik let později Mezinárodní agentura pro výzkum rakoviny Světové zdravotnické organizace analyzovala glyfosát, hlavní složku přípravku Monsanto na hubení plevelu, a zjistila, že je pro člověka pravděpodobně karcinogenní.

Společnost Bayer, která získala Monsanto v roce 2018, zaplatila od května 2022 více než 11 miliard dolarů na vyrovnání soudních sporů týkajících se rakoviny a čelí více než 30 000 dalším žalobám.

Zpracoval: Slovanka/Necenzurovaná Pravda

[ZDROJ](#)